

Четвърто съобщение

**Царството като потушаването на бунта
и като преобразяването на Господ Исус**

Пасажи от Писанията: Мк. 4:35-41; 9:1-13; Мт. 13:43А

I. Божието царство е силата за потушаване на бунта—Мк. 4:35-41:

- А. Във вселената има два големи принципа—властта на Бога и бунтът на Сатана; уникалният спор между Бога и Сатана е свързан с властта и бунта—Деян. 26:18; Кол. 1:13:
 - 1. Бунтът е отричането на Божиата власт и отхвърлянето на Божието управление:
 - а. Първоначално Сатана беше създаден от Бога като архангел, но поради гордостта си той извиши себе си, наруши Божието всевластие, разбунтува се срещу Бога, превърна се в Божи противник и установи свое царство—Ис. 14:12-14; Езек. 28:2-19; Мт. 12:26.
 - б. Когато човекът съгреши, той се разбунтува против Бога, отрече Божиата власт и отхвърли Божието управление; във Вавилон хората колективно се разбунтуваха срещу Бога, за да премахнат Неговата власт от земята—Бит. 3:1-6; 11:1-9.
 - 2. Сатана се разбунтува срещу властта на Бога и човекът нарушава тази власт, като се бунтува срещу Бога, но Бог няма да позволи този бунт да продължава; Той ще установи царството Си на земята—Откр. 11:15.
- Б. Господ Исус дойде да установи Божието царство за изпълнението на Божиата вечна цел—Мк. 1:14-15:
 - 1. Божието царство е божествена сфера, в която Бог може да упражнява властта Си за извършването на Своя план—Мт. 6:10, 33; Лк. 12:32; Кол. 1:13.
 - 2. Бидейки въплътеният Бог, Господ Исус дойде да установи Божието царство—да установи сферата, в която Бог да може да извърши Своята цел чрез упражняването на Своята власт—Йн. 1:1, 14; 3:3, 5; 18:36:
 - а. За установяването на Божието царство Господ Исус стоеше като победоносен човек; Той победи Сатана и устоя на всички трудности, противопоставяния и атаки—Мк. 1:13; Мт. 4:1-11.
 - б. Господ Исус проповядваше благовестието на царството, за да могат бунтовниците грешници да се покаят и да се спасят, да бъдат съоръжени и да получат правото да влязат в Божието царство—Мк. 1:14-15; Мт. 4:17.
 - в. Господ върза Сатана, силния човек, и влезе в къщата му, за да ограби покъщнината му, за да могат грешниците чрез новораждане да влязат в Божия дом за Божието царство—Мк. 3:27; Еф. 2:19.
 - г. Когато Господ изгонваше бесове чрез Божия Дух, Той унищожаваше царството на Сатана и въвеждаше Божието царство—Мт. 12:28.
- В. Летописът в Марк 4:35-41 е една картина на бунта и на Божието царство като силата за потушаване на бунта:
 - 1. Сатана си има царство, властта на тъмнината, което се противопоставя на Божието царство—Мт. 12:26; Деян. 26:18:
 - а. Бесовите принадлежат на царството на Сатана и обладават хората за неговото царство—Мк. 1:23-27; 5:2-20; 7:25-30; 9:17-27; 16:9.

- б. Сатана е князът на света и на въздушната власт; той си има ангели, които са негови подчинени като началствата, властите и световните управители на тъмнината на този свят— Йн. 12:31; Еф. 2:2; 6:12.
2. Между словото относно Божието царство в Марк 4:26-29 и летописа за явяването на Божието царство в 5:1-20, виждаме случая с бурното море в 4:35-41:
 - а. Падналите ангели във въздуха и бесовете във водата си съдействаха, за да попречат на Господ Исус да отиде на другата страна на морето, защото те знаеха, че Той ще изгони тамошните бесове—5:1-20.
 - б. Господ смъмри вятъра и заповяда на морето да утихне, защото тях се криеха бунтовните ангели и бесовете.
 - в. След като Той смъмри вятъра и говори на морето, вятърът престана и настана голяма тишина, защото бунтът на злите ангели и на бесовете беше потушен от силата на царството—4:39.

II. Божието царство е преобразяването на Господ Исус— 9:1-13:

- А. Описанието на събитието в Марк 9:1-13 е една картина за идването на Божието царство в сила; центърът на тази картина е прославеният Исус, с Когото са Мойсей и Илия, представляващите старозаветните светии, и Петър, Яков и Йоан, представляващи новозаветните светии—стих. 2-4.
- Б. Това, че Господ Исус се преобрази, означаваше, че Неговата човешка природа се насити и напои с Неговата божественост; това преображение, което беше Неговото прославяне, се равняваше на Неговото пришествие в Неговото царство—2-ри стих:
 1. Думите на Господа в 1-ви стих относно пришествието на Божието царство в сила се изпълниха чрез Неговото преображение на планината—стих. 2-3.
 2. Преображението, сиянието на Господ Исус, беше Неговото пришествие в Неговото царство; където е Неговото преображение, там е пришествието на царството—Мт. 16:28—17:13; Лк. 9:27-36.
 3. Преображението на Господ Исус беше реализирането на това, което Той представлява.
 4. Царството е сиянието на реалността на Господ Исус; да се намираме под Неговото сияние, означава да се намираме в царството—Откр. 22:4-5.
- В. Христос е посят в нашите сърца като семе; това семе ще расте и ще се развива, докато не разцъфне и се яви в слава—Мк. 4:26-29; Кол. 3:3-4:
 1. В 9-та глава на Евангелието от Марк виждаме преображението на Христос като семето, посято в 4-та глава на това Евангелие.
 2. Този, Когото сме приели като семето на Божието царство, трябва да расте в нас, докато не разцъфне от нас; това разцъфване ще бъде практическото преображение на Господа в нас в сферата на нашето преживяване—Кол. 1:27.
 3. Когато Христос се преобрази в нас, това преображение се превръща в Божието царство, което управлява всичко в нашия живот—13-ти стих.
 4. Църквата, като Божието царство, не може да съществува в природния живот; тя може да съществува единствено в тази сфера на преображението—Римл. 14:17.
 5. Ако сме готови да изгубим душевния си живот заради Господа, ще преживеем победоносно преображение в църковния живот; това преображение ще бъде едно истинско съживление—Мк. 8:35-38; Мт. 16:25-27.

III. „Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец“—13:43А:

- А. По време на явяването на царството, нашата човешка природа ще бъде прославена чрез славната божественост в нас—Кол. 1:27.
- Б. От една страна, Господ ще се завърне от небето, но от друга страна, Той ще излезе от нас; когато Той напълно изрази Себе Си от нас, ще настане времето на Неговото пришествие—Мт. 16:27; 2 Сол. 1:10; Кол. 1:27; 3:4.
- В. По време на пълното явяване на царството ние напълно ще навлезем в слава—Римл. 8:18, 21; Евр. 2:10; Фил. 3:21.
- Г. В хилядолетието побеждаващите вярващи ще бъдат с Христос в светлата слава на царството, а победените християни ще бъдат дисциплинирани във външната тъмнина—Мт. 13:43А; 8:12.